

hvoran barokkorgelets klang, spilleart og temperering (med kammertone på 495 – en hel tone høyere enn dagens normale a1) åpenbart påvirker Nordstogas frasering – det er en enda mer levende og inspirert Bach-tolkning vi hører her enn i hans tidligere innspilling av de samme triosonatene fra kororgelet i Oslo domkirke. Ikke minst bruken av tidlig/sen timing som artikulasjonselement er svært smakfull og gjennomtenkt hele platen gjennom, og registreringene kler musikken og instrumentet som hånd i hanske. Denne anmelder kunne kanskje ønsket mer variasjon og «skarpe kanter» når A-delen i langsomme mellomtsater repeteres, men dette er smak og behag. Ved siden av triosonatene, synes undertegnede det var aller morsomst å høre de mindre kjente enkeltsatsene, som gjerne kan framføres oftere. I sum en flott orgelinnspeiling, som viser både organist, orgel og komponist fra sine absolutt beste sider.

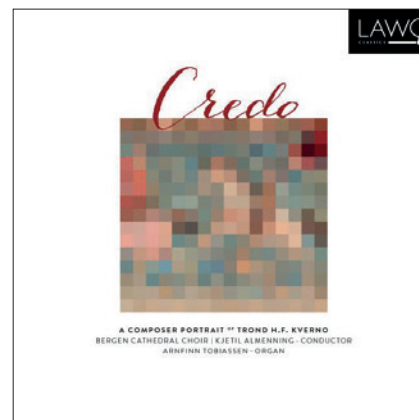
DER ORGELKÖNIG – Organ Works by J. G. Schneider
Halgeir Schiager, orgel

Blant norske musikere som knytter sin utøverbirksomhet tett opp mot musikkvitenskap, er det umu-

lig å komme utenom Halgeir Schiager. Schiager, nå kantor i Sofienberg kirke i Oslo, går alltid til verket (bokstavelig talt) med en oppsiktsvekkende faglig skikkelighet, både som orgelspiller og musikolog. Denne gangen er det en tidvis «glemt» periode i europeisk orgelkultur, nemlig tidligromantikken, som bringes til torgs. Johann Gottlob Schneider var en av sin tids ledende konsertorganister, med et repertoar dominert av Bach og improvisasjoner, men han skrev også egne konsertstykker. CD-ens tittel *Der Orgelkönig* spiller på et av Schneiders flere ærefulle tilnavn. Halgeir Schiager har reist til Steinkjer, og de to nye Torkildsen-orglene i kirken der (2009/45 st, 2008/6 st.). Med sin inspirasjon fra tysk 1700-tall generelt og Joachim Wagner spesielt, er disse «kortreiste orglene» fra Åsen særdeles egnet til å realisere denne musikken.

Schneider hadde ingen stor produksjon av egne verker, selv om Schiagers forskning tyder på at det har eksistert mer musikk av denne orgelkongen enn vi sitter med i dag. På denne platen har Schiager spilt inn samtlige overlevende Schneider-verker for orgel, med unntak av noen småstykker. Som alltid, uansett repertoar, har Schiager en nøktern, men svært stilsikker spillestil. Denne anmelder fikk imidlertid ikke helt fot for Johann Gottlob Schneider som komponist. Man hører godt at musikken er skrevet av en orgelkjenner som vet hva som ligger godt for utøveren og klinger godt på instrumentet, og i tillegg kan sitt kontrapunkt. Undertegnede savner imidlertid en personlig stemme og innholdsmessig substans i musikken. Musikkens svakhet knyttet til form og innhold, gjør at Schneiders styrke mht. å skrive idiomatisk for instrumentet kommer best fram i de mindre leilighetsverkene, som i våre dager kanskje er best egnet til liturgisk bruk. Et godt eksempel er CD-ens aller første spor, *Dank- und Jubelpräludium*, basert på salmen *Nun danket alle*

Gott (Nå la oss takke Gud). Schneider ble for øvrig kjent med Mendelssohn, som anerkjente ham som en av tidens aller fremste organister. Selv kommer jeg imidlertid fortsatt til å velge Mendelssohn først når orgelmusikk fra første halvdel av 1800-tallet skal fram på spillepulten. Men – nok en gang – all ære til Schiager som stadig presenterer ukjente navn for oss i sine grundige prosjekter.

CREDO – A COMPOSER PORTRAIT OF TROND H. F. KVERNO
Bergen domkor, dir. Kjetil Alménning
Arnfinn Tobiassen, orgel

Trond Kverno (f. 1945) har i over 40 år vært en av våre fremste kirkemusikk-komponister, og særlig har hans liturgiske kormusikk fått svært stor utbredelse – også i konsertsammenheng. Derfor skulle det også bare mangle at et av landets ledende (og yngste!) kirkekor ga ut et representativt utvalg av Kvernos verkatalog i tilknytning til komponistens 70-årsdag. Med seg har de Hauge-sund-organisten Arnfinn Tobiassen, som framfører Kvernos musikk for solo orgel. Kverno og hans tanker rundt musikk og liturgi tør være velkjent for de fleste norske kirkemusikere. Ikke minst gjel-

der dette oss som har studert ved Norges Musikkhøgskole, der han har undervist mesteparten av sitt yrkesaktive liv. Det er likevel svært interessant å lese Kvernos egne programnotater til CD-en, der han forklarer de ulike verkene og deres bakgrunn på en svært personlig og interessant måte. I platens vedlagte booklet finnes for øvrig også en artikkel om Kverno som vokalkomponist, skrevet av Terje Kvam – kanskje den fremste Kverno-interpretøren av alle.

Over til utøverne: Bergen domkor holder et meget høyt nivå både hva gjelder samklang og individuelt nivå på sangerne. Dirigent Kjetil Alménning er en flott musiker som ikke egaliserer alt i hjel, han tør å tolke musikk og tekst på en personlig måte. Når koret låter så gjennomgående godt som det gjør, har åpenbart ikke produsenten sett behovet for å stykke opptakene mer opp enn nødvendig. Det tjener formfølelsen i Kvernos a cappella-musikk veldig på, og da tåler man heller en lett uren akkord her og der.

Organist Arnfinn Tobiassen er en av våre beste yngre konsertorganister, og betjener Rieger-orgelet (1997/61 st) i Bergen domkirke på en sikker og flott måte. Kvernos orgelkomposisjoner, ofte basert på norske folketoner, er gjerne mer musikantiske i uttrykket enn den inderlige kormusikken. Tobiassens ukompliserte spillestil kler musikken som hånd i hanske, uten at den mister substansen. I det hele tatt er denne CD-en et flott portrett av komponisten som har betydd så mye for norsk gudstjenestemusikk. ■